

171
Incepit libellus qui dicitur doctrinale Iuueniū fratris
thome beatus ordinis canonicoz regi. De re co-

Si i[n] meditatione sacre scripture c[on]tra
i[n]uicietutē tua ex parte doctrinā et
usq[ue] ad canos i[n]uenies sapientiam. Igit[ur]
ante oēs artes dīcere sacra scripture
legē et recte intelligē firmi[er] cedē
bene ac iuste viue. ut ad vitā etiā
possib[il]e xpo faciente felicitate p[ro]uincie

Nam ignoranciā diuinā legis mīrū ē erroris et ianuā
mortis. p[ro]uatio honoris virtutis et salutis. Verba at
dei et doctrina xp[ist]i lumen vite salutis mundi porta celi. abz
aīe cordis cordis dei sup[er] oīa amarit. Dixit me
christa deuotus mōchus factus. Hoc ē nescire sine xpo
placita sacre. Si xp[ist]i bñ s[an]cti s[an]cti ē si cetera h[ab]ent. No
ta tibi. Nul g[ener]e sacre scripture p[ro]ponendū nul xpo supponendū
nul sibi coequandū. quid dicat. Ego sū ostium omniū p[er] me si q[ui]b[us]
tirocerit saluabit. Et iterū. Ego sū via veritas et vita.
Nemo venit ad p[re]mū nū p[er] me. Nemo venit ad celū nisi
p[er] me. nemo liberat ab inferno nū p[er] me. Vnde scis petrus
con[tra] iudeos libera voce clamat et dicit. Non est aliud
nomē sib[us] celo datus h[ab]eb[us] in quo op[er]e nos saluos fieri
nū nomine domini n[ost]ri ihu xpi. **D**e differēcia d[omi]ni et mōchi

O Ves mee vocē meā audiuit ait d[omi]n[u]s. Ille ve[n]it
ēē ihu audiat qui mādū sp[irit]us carnis domat—
dyabolo resistit et via sua vinit et ihu ex toto corde
suo diligit et pro posse sequit. Est magna viciū in scolis
loqui i[n]congrue latiniū. s[ed] magis ē viciū corā anglii of
fendē cotidie petis deū. nec inde sole. Est etiā mag
nū viciū apud logicos nescire soluē argumentū. s[ed] magis
ē viciū apud mōchos frange ieiunia et silennia. Est
magna confusio apud rethores titubacē in lingua et obis
sed maior ē reprehensio apud deuotos cantores creare

m̄m̄ et psalmis. nec attende ad sensū uborū in
sc̄pturis. Dic q̄ sc̄ientia nō h̄z hostē nisi ignorantē
et sc̄ia nō h̄z auctōre arguentē: n̄ sc̄ip̄ā male se re-
gentē. De nullo maḡ cōqueri et indignari h̄s q̄ de-
tempo o h̄o robediēns deo. cōscia p̄pa te accusabit absq̄
teste aliquo iudicio. Cū em̄ cōt̄ ututē et cōsciam agis
terp̄m̄ ledis et sfundis. Agit m̄ oib̄ agendis sis custos
coris et oris ad malā cit̄ p̄mis. Ad hec iuvat optime
m̄ solitudine manē crāc̄ scribe op̄as. **D**e thesauro

Tababor ego sup̄ eloqua eloquor diuinor. m̄.
tua sicut qui uenit spolia multa. Ubi? In libra-
ria n̄a multis sarcis codicibz ornata. Nam libri doctorz
thesauri sūt clericor. Docet em̄ ignaros arguit ocosos
extat torpentes stimulat dormientes. corrigit errantes
erigit corrūtes. terret ridentes cōsolant lugētes. lau-
dant hūles vitupant supbientes. cōfortat debiles. re-
punit p̄sumētes cōcordant exantes. mitigat turbatos
letificat tristes. subsanitat vanegloriantes. iustificant
pios dāpnāt pueros. sanat languētes saluat penitentes
honorat uerates cōfundit fictos et mendacis defendit
iustos et mōrdes. vindicat oib̄ inqua agentes sicut sc̄ipta
est m̄ p̄so. Odiſti oib̄ qui op̄ant iniquitatē p̄des oib̄ qui
loquunt mendacū. A quibz malis nos sp̄ mistodiat ih̄us
xp̄us dñs n̄. Amen. **D**e bonis scriptoribz libroz m̄. c.

Hodi sel̄ p̄cip̄ta dñs. et ea ī corde tuo q̄ ī libro
scribe. O dulce ubi et utile cōsilium cordi firmū
m̄iserendū. et pie memorie iugit cōmendandū. Qz q̄a
cor hōis ē instabilis et mēoria multa vagā et labilis
ideo op̄z adhibe infirmo aīo utile remediu cōn̄ obliuio
nē et frequentē errorē. vt uba dei scribans m̄ libro ne
pereat semina sc̄ia ex ore plata. Cīnquidē vox audita
cito perit. lēa at sc̄ipta diu manet ad legēdū et pdicādū

Prestat multū exemplarū bonū et correctū ad bene scribendū et delectat ad sepe legendū. Unde quidā amator ſcripturā ait sacros libros ſcribenti. Scribe correete diſticto graue rete. Nec nimis ſestinebas ne iſpēta milia celiquas. Ille enī rem brifat q̄ mihi negligit qd̄ ſtatūs et ordo rei re quirit. Non totū beatus in labore prie tedium. nā dō ē cauſa oī boni opus q̄ reddit vniuersi q̄ piam mercedē ſed in pia intentionē in celos. Cū mortuus fuīs nō deſpiciens crabit̄ enī pro te qui legeant volūna tua. olim a te ſatis bñ ſcripta. Dicit dñs in enā. Qui dedit potū calicē aque frigide ſi cienī nō p̄det mercedē ſuā. Multomaḡ q̄ dat aquā vnuā ſapiens ſalutis legenti in libro digno dei ſcripto nō p̄det mercedē ſuā in celo. **De firma custodia librorū. v.c.**

Domi libri q̄m in latē arche fedis ī testimoniū corā dño. ut ſit in bona custodia et maḡ reverentia corā ſacredotibz et oī pſlo. Hec vba et multa alia precepta locutus ē mores famulq̄ dñi an̄ morte ſuā mandāt leuitibz custodie libri legis ī archa dei aurea diligēt obſerata. Igit̄ enī magna cautela et firma clauſura ſeruanda eſt libri via ſanctoz eloq̄or ab oī putredine pulueris ab irēdio ignis et ſtillicidio humoris a rapina furio et ſtrepiuſu dano rī. a luto pedū et mortui verminū ab oī macula et capitura foliorū. Nō enī digniſq̄ ē in ſacredoto libro legē q̄ neſt bene custodire et in apto loco negligit reponē. Sic accipe libri ī mambz tub ad legendū ſicut symeon iuſtus puerū ih̄u in vbiab ſuas ad portandum et oſoulandū. Et postq̄ legiſt claudē libri et grās age de oī vbo ex ore dei q̄ iuueniſt in agro dñmo theſaurū omniū. Ab om̄i igne forde ſeueniādē theſaurū emē a ſacredotoibz elaborata et edubz a bonis ſcriptoribz ſcriptis et collatis pro multoq̄ ſolatione a deo prouidis. **De ornati clauſtri bñ fū**

Olorosa dicta ſunt de te riuntas dei. Placet datuſ vi naq̄ deo et ſacredotoibz clauſtri bñ fundatū. a tu multi ſenili ſegregatū. multus deuotis ſeibz et ſacredotoibz ſi

bris ornatus. **H**oc etiā pie credit̄ placē omnibz den
amantibz et diuina libent̄ audiēntibz q̄a claustrū
sum regis ē castrū et celestis impatoris palacū pa
tū religiosis psom̄ ad hitandū et deo fidelit̄ seruēdū
Vere loriō sīns est iste. deo et angelis acceptabilis. de
mombz terribilis. deuotis amabilis. ad obserandū
deū multū optabilis. delētabilis suauis et honorabilis
Ilon ē hic alud sicut legi et caninḡ nisi domī dei
ad orandū. aula dei ad laudandū. chorī dei ad cātan
dū. altare dei ad celebrādū. porta dei ad intrāndū
celos. scala dei ad tr̄scendādū m̄bes. atrium dei ad
sepeliendū mortuos. hospitale dei ad recipiendū pe
grinos. cenaculū dei ad refiendū pauperes. mesa dei
ad coicandū egressos. **C**int sā angeli ē celo dēū semp
laudat̄ et stelle in firmamento celi dare fulgent̄ sic
religiosi et deuoti mōchi. nocte surgentes vnos et
psalmos in choro cantat̄. deo laudes imolat̄. anglōs
letifiat̄. deōnes fugant̄. et seipsō alarū vocibz etiā
tant ne dormit̄. **C**ircut nobilis ciuitas muris portis
et sexis firmatur. sic etiā religiosū mōsterii multibz
deuotis fr̄ibz sacris librō et doctis viris. tanq̄ gēmis
et piaosio lapidibz decorat̄ ad laudē dei et honore
om̄ sc̄or̄ suor̄. quia tū eo gaudēt̄ nūc in celis. q̄ sepi
ti sūt vestigia passionis eius in itis. **D**e iodocto dericōsi

Seruḡ tuus ego sū. da michi ne sacris librō my
ittelam dñe. Nā legē et nō intelligē negligē
est. Et quo possū intelligē n̄ alijs domerit me? Et
q̄s melius docebit̄ q̄ in deo in oībz? Hūs hō quē tu
erudieris dñe et de lege tua domueris enī. Melior ē
audito et erudito doctrine bie. negatione auci

et argenti et cunctis opib[us]. **I**git ad te dñe i[ste]p[er]go. doce
 me facere voluntate tua et relinquere meā. In hoc stat
 totū qd[em] sūme ē nōcūm. ut oī ipse dicā. P[ro]p[ter]a fiat volū
 tas tua. fuit in celo et in terra. Nichil m[od]i melius. nichil
 aie mee salubris. Dñe tu oīa bona mea. Tu doctor
 mea tu liber mes. q[ui] sine te m[od]icūs sū. et ad oīa in
 tilis. De clericis idōcō et sine sacris libris. q[ui] sibi et
 aliis sepe ē causa erroris. Nā clericis sine sacris libris
 q[ui] miles sine armis. e[st] q[ui] sine frenis. nauis sine ve
 nis. scipio sine pēnis. ains sine alia. ascensor sine
 scalis. futor sine subulū. tector sine tegulis. faber
 sine malleis. sartor sine ari et filiis. raser sine multrib[us]
 sagittator sine iaculis. viator sine baculo. ceteris sine
 ductore. O[ur]es isti parū vel nichil valent nec p[ro]ficiunt
 sine istrumentis et bono i[ste]ructore. Soliter claustrū et
 congregatio clericorū sine sacris libris. q[ui] regna sine ollis
 mensa sine cibis. putes sine aqua. riuis sine p[ro]stib[us]
 sacris sine vestib[us]. ortis sine florib[us]. bresa sine pen
 uis. vinea sine boterb[us]. turres sine custodib[us]. dominus
 sine utensilib[us]. Ab oīib[us] h[ab]o malis et atē dāp[er]mis
 todiat nos pius d[omi]n[u]s n[ost]r[u]s ih[es]us xp[ist]us. et sit ipse nobis oīa i
 oīib[us] nūc et i p[re]petuū. Amen. **D**e canitu eccl[esi]e in vno et

Laus ei[us] in eccl[esi]a s[an]cto. Surge se qui p[ro]l. viii.
 dormis et illuminabit te ip[s]e. Surge piget tam
 pana pulsat vocat te ip[s]e. Surge ate. Pinulu est nu
 mora. Ecce ih[es]us vent[us] cū maria et oīib[us] anglorū chors
 te expletat cū cōna. quā potes epmēri m[od]i hora. Et
 saithanas eccl[esi]o suggestit. Iare et dormi adhuc mo
 diū. satis mane ē adhuc tēpestine venies. Sic sua
 det et blandit caro fragili. trahit et decipit hostis

callidus, cū ei obedit et dormit. Nichil enim ē tā bona
sc̄m et iocundū tā diuinū et salutiferū, qm malignus
demon hoc initur impediē et ad mala sp̄ trahē. Vnde
nōne bonū semen seminasti in agro tuo. Vnde ḡ habet
ziamā? Minimū hoc fecit. Qz quō hec euellam dñe
fundet sūs petrus. Resistite ei fortes in fide. Et bñis
iacobi filiiter. Resistite orabolo et fugiet a vobis. Si
mala ingredit noli resistere. Si delat caro respue
tere et repellere. Agit iucando ē ih̄s et sp̄us sc̄d cū obz
Dom⁹ suis qui hñilibz dat grāz, ut det etiā tibi virtutē
cōt̄ dyaboli maliciā. Ep̄us em̄ sc̄is suggesti menti sp̄
bona. hñilia pudica sobria honesta pannia simplicia
benigna deuota celesta etiā. Qz heu sp̄us malignus fal
lacia plena aut apta mala suggesterit, aut si bona quedat
predicat mala intentione facit ut seducat. Ip̄e oīs dol⁹ ar
tis ex mille modis ip̄ugnat, repulsus credit et temptat.
Cū bona agis dolet si dimittis gaudet mala at suadē
iūq̄ cessat. Sit ḡ celbro deuot⁹ psalm⁹ i ore. Dulcis
ih̄s in corde, sc̄a maria in voce. Niā hñs auditis nob̄z
fugiet longe a te hostis imūdus. Quot em̄ sc̄a uba no
minas, tot lamla in hostē iactas. Si cessas orare et lege
hostis cap̄t vincit et gaude. Qz si in p̄ce p̄seueras fugit
superbus et iusus. Ante orōne cīa p̄mita excludē. i orōne
ih̄m r̄pm tibi p̄fige, aut i p̄sepe aut i reue. Post orōne
grāz age, et quocunq̄ ierit cū eo vade et p̄ge p̄mane. In
tib⁹ que agis cogitas et loquias sit firm⁹. bñndis deg⁹ de
oī beno in celo et in terra. De festis r̄pm et reliquijs

Domine dilexi de corē dominus tue sc̄or ix c
et locū hñitacionis gl̄ie tue. Hec dom⁹ tue
deus multiplicat et sublimiter decorat⁹ festis tuis.
et sc̄or tuez reliquijs venerandis i multis locis un
de deuoto fidelii maxime extat⁹ ad laudandum

Decorasti dñe celos sc̄s anglie, firmamētū sole luna
 stellis, aera aquas p̄f̄as, terrā hōib; et bes̄is
 cī alib; m̄mēris bonis p̄ usib; n̄is. Et m̄c m̄ fine se
 caloy, p̄ speciali munē dediſti teipm nob̄ in ſac̄o tūq;
 dulce māna in cibū, ne eſſem⁹ in hoc m̄ndo ſine deo
 et anglor̄ abo. Et ideo oīs lois et em̄a ubi fuerit
 hoſta m̄cra in altari vel in archa dauſa. Debet
 haberi ī maria reverēna. ī cib; libris vasis ac vef
 tib; ad cultū dei pl̄nētib;. Vide ego et ſidera mīca
 dei opa in em̄a ſta. Tempa xp̄i et ſc̄oy caſta ſunt
 xp̄ianor̄ ut in eis vigilent et orient et contr̄ dyaboloſ
 pugnēt festa xp̄i et ſc̄oy deſignat gaudia celorū.
 ubi m̄c ī xp̄o regnāt qui m̄dū ſteperūt. Noīa
 ſc̄oy et papue ih̄o et maria ſūt plage et tom̄rua
 demomor̄, quib; terrent ut fugiat a fane eoz. Hęſta
 ſc̄oy ſiemāt corda puſilloz ut iſtantes ſint et per
 artā viā eos ſequant̄. Scripta ſc̄oy lucerne ſūt via
 tor̄ ne in fide ercent sed ſc̄oy dictis firmiter credad̄
 Digna ſc̄oy ſfundūt ſacta malor̄ ne bonos oppināt
 et in ſuis maliciis glorient̄. Oſſa ſc̄oy roborāt fidē
 pl̄oꝝ ne mori timeat̄ sed cī elib; reſurge ſeſidant̄
 Vmagineſ ſc̄oy exitat̄ mentes deuotoz ad amore
 et veneratiōne eoz ut p̄ nobis orient̄. Picture ſc̄oy
 ſp̄iture ſūt laicoz ut videant quid age et quo tendē
 debent. Organa muſicoz in em̄a mouēt corda tepidoꝝ
 ad optanda ethia p̄ima br̄oz. Canticā psalmoz auen
 dūt aīas aridoz ad p̄f̄imū ſecuor̄ p̄ ora multoz. Car
 mina ſt̄nor̄ recitant auctes clericoz ut cantēt et exal
 tent in ſp̄itū dei et anglor̄. Ciant fiftule multe i organo
 Dulcē ſonū reddūt audiēntib; ſic multi ſr̄es concorditer
 psallentes valde placēt deo et oīb; celi ciuib; d̄es ergo
 ſimil orēm⁹ et xp̄m iuocem⁹ ut ad ſocietātē amīd ſup
 noꝝ p̄ducat nos rex anglor̄ De morib; hūiliſ ſr̄is.

REsperit dō in orōnem et vicis supbi et pigris.
quidū et nō sprenit pīces eorū. Optima doctrina
dotens nos hūlit̄ orāē et de mīa dei nō despac̄. Vide
godnē hūlit̄ meā. vilitatē meā iſermitatē meā
et cotidianū defectū meū. et dimitte in oīa pīca mea
ap̄t' nomen sūm̄ tuū et merita sc̄oz tuoz in celo et bo
norū in tra. Nō veniat in spes supbie nec vana glā
deciplinat me. nec mala tristitia deicat me. Nulla q̄q̄
despectio cōtribuet me. ne forte pecc̄ tibi p̄ impacaz
meā. Esto in adiutor in bonis et p̄tector a malis deus
mea mīa mea. Tu spes mea a iunctūte mea. Isolator
meus in oī tribulatōne mea. Tu salutare vultus mei de
meus et nemo aliis. In te tota salut̄ virtus et gloria
mea. **F**rater hūlis et deuotus paup̄tatis amator
simplicitatis ſectator. pacē ſeruus. obē filia. caſtitatis
cūſtos. inocentie testis cōcordie ſons. diſipline diſlus
cōcordie amicus. ſibi rigidus alijs benignus. Hic ſecundū
q̄rit tumultū fugit. ſilenciuſ amat longa colloqua uitat
ſoli deo vacuē appetit oī trena deſpiciat. oī ipse a ſeo
effe deſiderat. **S**ic ſupbz heu hūli cōrūg audax et
austerus vagus et obſufus. multus tediosus et onerosus
ſanctis ad icam diſſanctis ad vennā petendā. pīa querit
coīa negligit. raro bene cōtentus. nūq̄ in ſe parat. **P**
Se acridiosus q̄i ſp̄ iſenſi. ultima fere in oī loco et ho
ribz. oīo et ſep̄no dedipit. Tardie ad opus venn̄ato in
de recedit opus ad eritū. ſegniſ ad reditū. letis ad
prandū tristibz ad ieiunandū. veles ad dormiendū
piger ad ſurgendū. raukus ad cantandū. ſonorius ad
ſabulandū. ſurdus ad obedientū. daudus ad ambulandū
Tēpor cōrdis grauid aīe moribus gnat ſedū opis. et
q̄rit ſolaniſ foris pīi valoris. Non vīnat melis miſi
Diligēnia boni opis. ſtudio ſaare laudes et vī ſreque
tis orōm̄ aī meōria Dñice paſſionis. Qui vult vīna

vincere opes eum sepius violencia facere nature. et Christi gratia
hunc implorare et pacientem expetrare **De abnegatione sui**

Quod ceterum autem oibz que **et omni reverentia**
possidet non potest mea esse dicitur. Domine deus dominus
videt hunc sermo tuus, et quod potest eum implere? Audi fili
mi et docero te. et non erit tibi graue et impossibile facere
quod dixi. Dilige me et relinque te. et inuenies me in oriente
loco et tunc. Ego sum bona et summa desiderabile aene
tunc. Entra ante ostium cordis tui et pulsos apertum et ueni
bo ad te. quod ego salutis et vita tua. Ego oia in oibz, et
sup oia amando et laudando. Ego tuus tuus hunc et ubique
potius. Si ceterus me non uideat et surdus non audit et mutus
non intelligat hec. Tu ergo esto tuus meus et in nullo te
quens. et sapienti tibi suauissime prece oibz deus tuus. Domine
benignus es quod loquaris. placet mihi in omnibus quod dicas. Agit reliqua
me ratio propter te. ne tardie inueniam te. Tu tamen et ego in te
per amorem quem accendis in me. Orio te domine manu apud
me libere. ne deficiam relichia te tangere exilium in carcere
et peregrinatum time. Adiuua me et salutis ero. et medi
tabor in oibz vobis debitis et factis tuis die ac nocte. Diliga
te domini utrus mea pure et pfecte propter te. et oia a te frater
propter te. Nec me propter te. et super plus quam me. Oia a te frater
et te solus super oia bona in celo et in terra. Tu solus a multis
sufficias plene et pfecte. Ideo mihi volo nec apropionisti te qui
es aui oia et super oia et in oibz deo benedictus in scelis domine

Beatissimi qui habitant **De desiderio celestium gaudiorum**
in domo tua domine. in sancta scriptura laudabunt te. O
dulce et celeste ubi laudabit te. Non se sed te oia bona tibi
assorbendo. mihi sibi vane attribuendo. Quis quod laudabit
te? Altissime. Deuotissime. purissime. suauissime. feruissime
darissime. beatissime. felicissime. Cuius plura? Noli
querere ultra ampliora et meliora. ubi deus est oia. totus
potius prestas et illustras oia. et beatificas oes et singulos

in gloria. O ve vita b̄ta digna laudanda. sume amanda. maxime desideranda. ubi oīa bona simul pfecte ēi deo et in deo vmita. totidē sime amissione et alioq; immoratione ppetue fierimissime qd durabūt. Deati ḡ oēs qui h̄itant in domo tua dñi: in sc̄la sc̄lor̄ laudabūt te. Inter hec sepe suspicio exult̄ mūdo elongata a regno dei: et nō sc̄ in psalmo itime oro. O qui isolaberis me qn letificabis me ēi vultu tuo i regno tuo? Edic de carcere aīaz meā ut cōfitear nō sc̄ tuo et laude te ēi oībz sc̄s tuo tuo p etna sc̄la sc̄lor̄ Amē fuit. In apit libellus eiusdē qui dicit̄ Ortilius rosar̄ Debana sagrata qrenda et mala figenda. c. 1. Vnde sancto sc̄s eris. et cū pueris pueris. Attende diligēter se amare in xp̄o. ne seducaris a sonjo mali. uolus dissolutis et mendosis. Hunc te viriōso et disciplinato et eruditō aquo frigidis semp uba bonū consolatorū et imitacione dignū. Qicut em̄ carbo frigidus ducta ignardens fit calidus et ardēs. sic tepidus sonas se fervido et deuoro fit sepe fermida et deuotus doctus et morigeratus. Sic apli ad heretēs xp̄o. facti sūt vici sc̄a repleti sp̄ū sc̄o. Sic marcus adherēs sc̄o petro fit eruditō in sc̄o euā. qd' audiunt ab ore b̄ti petri ēi ignēi gradus. Sic thymothes adherēs sc̄o paulo fit doctus i septuaḡ sc̄s a iumentis sue exordio. A quo p̄ficiēte dei grā posmodū ordinabat̄ ep̄us i epheso. multū p̄dilac̄ ab eo sicut filii unica p̄ p̄e h̄mo. Sic sc̄s polycarpus iudic̄ sc̄o ioh̄ ap̄lo fit fermida p̄dicator fidei in ip̄lo. et idem martir ēi sc̄o ignano. Sic br̄ssima p̄ n̄e auḡ iustificat̄ ac baptisat̄ a sc̄o ambrosio ep̄o. fit laude gloriis

